

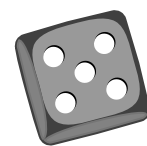

I TOPPFORM:
Håvard
Pedersen og
Bjørn Conrad
Berg imponerte som
Beatles-
kopiister
fredag
og
lørdag.

Livercool!

Damene dånte ikke, men i lokal målestokk var Beatles-hysteriet på kokepunktet fredag og lørdag. Allsang-faktoren var høy da The Beatless

fungerte som den reneste ønskebrønnen for magiske poplåter signert The Fab Four.

Av Rolf E. Lund

Gutta fra Cinematic World spiller fletta av de fleste og har i tillegg gjort hjemmeleksa si nå det kommer til det musikalske og utstyrmessige. Original gitarlyd, 60-talls mikrofo-

ner og spesialsyddedresser ga en autentisk følelse, selv om Kjetil Linnes ikke sto distansen ut når det gjelder keivhendt bass. Fra naturens side er likheten mindre slående, uten at vi har noe ønske om plastisk kirurgi for å bli om mulig enda mer

«livercool». Bjørn Conrad Berg hadde ligget i språktrening for å fiske Lennon-diksjonen og det gikk riktig så bra.

Nostalgi

200 helfrelste tilhørere dukket opp fredag og enda flere strømmet på lørdag. Stemningen ble raskt elektrisk da gutta tok fatt på hitparaden, naivistiske låter som vi har hørt siden tidenes morgen. Ingen trenger sangbok for å følge med svingene og bare Abba-kvelder kan matche den nostalgien som brer seg når The Beatles plankes med så mye kjærlighet. Vokalen var kanskje justert litt i laveste laget, men koringen fra salen gjorde det ganske enkelt å opparbeide skikkelig trøkk.

Lettbent

I første sett handlet det primært om poplåtene fra tidlig på 1960-tallet, da Beatles var like uimotstælig som sukkerspinn. I andre sett ble det litt mer komplisert, men Cinematic World styrte unna de vanskeligste låtene fra LP-klassikere som «Revolver», «Stg. Pepper» og «The

«Ønskebrønn»

for magisk pop

White Album». Dette var ikke kvellden tilrettelagt for kjennere, men for retro-fans som vil ha lettent popmusikk i øret. Gruppas Ringo-bamse ved slagverket, Kai Henning Skimelid, slapp til med vokal på «A little help from my friends» og Vegard Johansen kunne etterhvert gyve løs på tangentene. Før pausen var han først og fremst «tamburin-major».

Ballader

Rent ut idyllisk ble det da melodiose perler som «Yesterday» og ikke minst «Something» ble planket på en nydelig måte. Sjårr fra lokalet kunne ikke stanse magien – og vi kan ikke annet enn å fastslå at herre-

ne Linnes og Berg har fått inn Beatles med morsmelka. De kan sparre hverandre på vokal, samtidig som Skimelid og Johansen ikke var skyggeredd da de måtte til pers. Håvard Pedersen slapp unna vokaljobb, men han har til gjengjeld fingerferdigheter som gjør Beatles til en lek.

Det finnes Beatles-tolkere over hele verden og det er vanskelig å ha noen formening om altaguttene er i verdenstoppen, men vi kan vanskelig skjønne at det er mulig å gjøre det mer likt enn dette. Vi tror definitivt The Beatless har noe å fare med om de skulle velge å sette kursen for Liverpool i august.

LIVERCOOL: Ekte mikrofoner må til når man skal være Paul McCartney. Kjetil Linnes garderte seg med å spille bass rettvendt.